

[Fr. Kristiansen.]

tale, at der for de Tiden findes en stærk Interesse for de saakaldte nye Skoletanker. Det er vist rigtigt, at en saadan Interesse findes, og at den ikke mindst er til Stede i Lærerkredse og andre pædagogisk interesserede Kredse. Derom giver den Henvendelse til Undervisningsministeriet, som den højtærede Undervisningsminister omtalte i sin Forelæggelsestale, et tilstrækkeligt tydeligt Bevis.

Livet og Udviklingen staar aldrig stille, heller ikke inden for Skolevæsenet. Nye Metoder og Synspunkter opstaar og maa afprøves, for at man kan faa deres Værdi med Hensyn til Undervisning og Opdragelse fastslaaet. At det vil have stor Værdi at faa de i Henvendelsen nævnte 7 Punkter gjort til Genstand for en nøjere Prøve, er der ingen Tvivl om; i hvert Fald tror jeg, at de tre første Punkter er meget aktuelle inden for interesserede Skolekredse.

Den egentlige Foranledning til dette Lovforslag er en Henvendelse fra den Seminariekommision, som den højtærede Undervisningsminister nedsatte den 17. November i Fjor til Undersøgelse af Seminarieundervisningens Udformning i Fremtiden. Jeg vil gerne takke den højtærede Undervisningsminister, fordi han saa hurtigt har taget denne Henvendelse til Efterretning og fremsat nærværende Lovforslag. Jeg tror ikke, man skal være bange for at give mere frie Tøjler paa disse Omraader, og det glæder mig, at den højtærede Undervisningsminister ogsaa har Forstaaelse herfor. Der er ingen Tvivl om, at der nu er blevet Mulighed for, at de Seminarieledere, der ønsker det, kan gennemføre en Ændring i Arbejdsmaaden, som de mener kan være til Nytte og betyde et Fremskridt. Der bliver derved Mulighed for, at de Pædagoger, der har særlige Evner og Anlæg, bedre kan komme til at lade Ændringerne afprøve i det virkelige Liv. Hvis det viser sig, at de nye Teorier har Livskraft i sig, vil disse Pædagogers Indsats komme til at virke befrugtende og inciterende paa Skolearbejdet i dets Helhed.

Mit Parti hilser det Forsøg, som det foreliggende Lovforslag skal give Mulighed for, med stor Tilfredshed og haaber, at vi ikke maa blive skuffede i de Forventninger, vi nærer til det. Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget til Gennemførelse.

Undervisningsministeren (Hartwig Frisch): Hvad selve Holdningen til Lovforslaget angaar, maa jeg takke det høje Ting lige saa meget for Tilslutningen dertil, som jeg

kunde vedrørende Lovforslaget om Ribe Seminarium og dets Overgang til at blive Fællesseminarium. Men jeg synes ikke, jeg helt kan tilbageholde den Bemærkning, at vedrørende den almindelige Stemning over for Kærnepunktet i det, nemlig Forsøgene, er det vel rigtigst at karakterisere de Bemærkninger, der er fremkommet, saaledes, at de ikke var uden en vis tilbageholdende Betænkelse. Jeg ser her bort fra den ærede sidste Ordfører, det ærede Medlem Hr. Fr. Kristiansen, som, syntes jeg, helt stillede sig paa selve Forsøgstankens Side, hvorimod jeg opfattede de foregaaende Talere saaledes, at de var inde paa den Tanke, at man nu, medens Seminariekommisionen arbejder, burde aabne Mulighed for Forsøg, og at man for saa vidt maatte hilse det velkommen, at en saadan Mulighed kunde gives, men at man paa den anden Side nærede meget stor Betænkelse, naar det kom til de egentlige Ændringer. Deraf vil jeg gerne tage Anledning til at sige et Par Bemærkninger. Jeg ønsker ikke at give dem en polemisk Form, men naturligvis kan jeg ikke være helt upaavirket af, at jeg selv har været Lærer gennem mange Aar. Jeg tror, man maa betragte det som en Lykke for dette Land, at man i Landbruget eller i Industriproduktionen ikke har været lige saa ængstelig for at anstille nye Forsøg, som man har været det i den danske Skole. Jeg var i Gaar til en Festlighed, hvor vi fejrede Mindet om Christian Ditlev Frederik Reventlow, naturligvis ikke blot som Statsmand og Forstmand, men ogsaa i høj Grad som Skolemand, og Dr. Skrubbelttrang holdt her et Foredrag, hvori han kom ind paa Reventlows Skoletanker, som han havde udviklet dem i den store Skolekommision under Hertugen af Augustenborgs Forsæde. Reventlow led et Nederlag i denne Skolekommision; han kunde ikke faa visse Tanker, som han nærede, gennemført i Folkeskolen, men det er ejendommeligt, at adskillige af de Tanker, han dengang, nu for næsten halvandet Hundrede Aar siden, led Nederlag paa, i Virkeligheden er de samme Tanker, der i Dag beskæftiger os: at prøve paa at faa en Forsøgsvirksomhed saavel i Seminarieret som i Skolen.

Jeg skal aabent erkende, at jeg ikke kan deltage i den megen Betænkelse. Jeg har sagt ved min Forelæggelse, at Ministeriet ved denne Bemyndigelse paalægger sig at holde sig inden for de Rammer, der er udtrykt i Bemærkningerne med de mange at-Sætninger, hvilket ogsaa blev gentaget af Ordførerne. Ved den Begrænsning har jeg for mit Vedkommende tydeligt mar-